

Рожевий квіте, рожевий квіте,
Чого ж ти облітаєш?
Дівчино моя, мій милий світе,
Чому мене кидаєш?

Не рада б рожа, не рада б рожа
Рожевий лист ронити,
Так воля божа, судьба ворожа, —
Її не відмінити.

Вітри повіють, листки розвіють
І понесуть світами.
Уста німіють, гадки трухліють, —
Скінчилось все між нами...

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії»](#), 1990 . [Цикл «Весною»](#);